

34. Postava "moraš" in "naj bi"

Odlomek iz pogovora med Jezusom in Cirenijem, visokim rimskim upraviteljem.

1 Rečem Jaz: (Jezus) "Moj ljubi prijatelj! Tvoji nazori so Mi zelo všeč, in sveti Oče v nebesih je zmeraj prav vesel, kadar Njegovi otroci z Njim modro razpravljajo; so pa stvari, ki pač morajo biti takšne, kakršne so, in da se doseže določen cilj, se to in ono mora zgoditi tako, kot se dogaja, ker brez tega ne bi bilo mogoče doseči cilja.

2 Zato je Bog dal dvojno postavo. Prva je povsem mehanična in se glasi: 'Moraš!' Iz nje izvirajo vse oblike in njihove členitve, po katerih se potem izkazuje primernost oblik; v tej mehanični postavi ni mogoče spremeniti niti delca. Druga postava pa se glasi: 'Bi moral!' In edino tej velja nauk življenja!

3 Po postavi življenja lahko pokončaš, razbiješ ali celo uničiš vse delce celote, pa je to ravno toliko kot nič, skratka, vseeno; kar naj bi postalo svobodno, mora biti svobodno že na začetku razvoja! Četudi se v svobodni notranji biti povsem deformira, ne more odpraviti zakona 'Moraš!', ki je nad njo; v obliki pa je venomer kal, ki v pravem redu znova požene v svobodnem življenjskem območju, pokvarjenega spet poprime in ga vnovič potegne k sebi v pravi red.

4 Tako vidiš ljudstva na zemlji, ki životarijo, kar zadeva njihove duše, vsa pokvarjena; toda njihova telesna oblika ostaja, in če jih pogledaš, moraš priznati, da so ljudje. Njihove duše so sicer popačene z vsakovrstnimi lažmi, hinavščino in hudobijami; ob pravem času pa pustim, da prodre v kal življenja nekoliko več toplote; in kal začne rasti; použije stari nered duše kakor travna korenina vsako, četudi smrdljivo kapljo vode, in potem zraste povsem zdrava, vitalna in v vseh delih čista travna bilka s cvetovi in semeni.

5 Zato o kakšnem pokvarjenem ljudstvu nikoli ne smete soditi pretrdo. Dokler ostaja oblika, ostaja tudi čista kal v človeku, dokler pa ostaja ta, lahko tudi še hudič postane angel!

6 Navadno so zmotljivi učitelji, oblastiželjni in lakomni oblastniki in začasna prevlada hudobnih duhov, ki zalezujejo človekovo meso in duha živčevja, nenehni vzroki pokvarjenosti ljudi in njihovih duš. Toda o tem, da bi bila povsem pokvarjena tudi najbolj notranja kal življenja, nikakor ne drži.

7 Poglej, kako so zli duhovi zdelali Mataela in njegove štiri tovariše! Peterico sem odrešil in prebudil v njih kal življenja, in glej, kako popolni ljudje so zdaj!

8 Seveda so razlike med ljudmi! Nekatero duše so od zgoraj. Te so krepkejše in zli duhovi te zemlje jim morejo le malo do živega ali pa sploh ne. Takšne duše lahko vzdržijo celo težje preizkušnje mesenega življenja, ne da bi jim to kaj posebno škodovalo. Ko se pri njih prebudi duh, to je skrita kal praživljenja, in potem s svojimi koreninami večnega življenja prodre skozi dušo, bo tudi takšna, le malo pokvarjena duša pri priči ozdravljena, in ves človek bo popoln, kot lahko to vidiš na Mataelu,

Filopoldu in še nekaterih drugih.

9 Duše nekaterih ljudi so bile nekdam celo nebeški angeli. No, pri teh se težko kaj pokvari! Zgled za to so Janez Krstnik in preroki kot Mojzes, Elija, Izaija in mnogo drugih, in na tej zemlji je še zdaj veliko takšnih, ki so prišli iz nebes, da bi tu z Menoj prehodili to najožjo pot mesa. Takšni ljudje so sposobni zelo hudih preizkušenj mesenega življenja in jih tudi zmeraj prenašajo kar najbolj požrtvovalno."

Jakob Lorber
Veliki Janezov evangelij
knjiga 4